

LƯỢC SỬ FOYER DE CHARITÉ PHÚ DÒNG

**“Nhiều lần nhiều Cách Thiên Chúa đã nói
với chúng ta qua Các ngôn sứ”**

**“Ta sẽ tuôn đổ trên Công Trình
hàng đợt sóng ân sủng”**

Tình thương Chúa con ca tụng muôn đời. Đó là tâm tình nhỏ bé của Cộng đoàn Phú Dòng suy niệm hằng ngày, để tạ ơn hồng ân Thiên Chúa vì đã thực hiện bao kỳ công lớn lao đối với Cộng đoàn Foyer de Charité Phú Dòng. Tất cả những điều này là vì tình yêu nhưng không mà Thiên Chúa dành cho Cộng đoàn. Làm sao để diễn tả hết những hồng ân mà Ngài đã ban tặng cho Cộng đoàn nói chung và cho từng thành viên trong Cộng đoàn nói riêng. Nay, chúng tôi xin tóm tắt lại những hồng ân mà Ngài đã ban tặng và những gì Ngài đã mong muốn và đã làm một Cách kỳ diệu cho Cộng đoàn Foyer de Charité Phú Dòng.

Như một tâm tình tôn vinh và tạ ơn Thiên Chúa. Sự hiện diện của Foyer de Charité Phú Dòng trong Giáo phận Xuân Lộc ; chúng ta có thể nói rằng đó là ý định muôn thuở của Thiên Chúa cho Công Trình của Ngài hiện diện tại giáo phận Xuân Lộc, một vùng đất trù phú với nhiều người Công giáo. Ngay từ những năm 1963, Giám mục Đaminh Nguyễn Văn Lãng khi đó còn là một linh mục trẻ được Giám mục Giáo

phận Long Xuyên cử sang Châu Âu để đi du hành nhiều nước châu Âu để nghiên cứu về giáo dục chủng sinh và để tìm kiếm điều gì đó mới mẻ cho Giáo hội Việt Nam, và ngài ghé thăm nước Pháp. Tại Pháp, ngài nghe nói về Foyer de Charité và Chị Marthe Robin. Ngài cảm nhận được hoạt động của Chúa Thánh Thần trong Giáo Hội trong việc phúc âm hóa cho thời đại mới nhờ đặc sủng này. Đây là lý do tại sao ngài biết về cuộc đời và hoạt động của Chị Marthe Robin, cũng như đặc sủng và sứ mệnh của Cộng đoàn Foyer de Charité. Ngài yêu thích ơn gọi này.

Được thúc đẩy bởi Thần Khí, ngài đã đến gặp Chị Marthe Robin trong ngôi nhà nhỏ của Chị ở La Plaine, người sáng lập Foyer de Charité. Và ngài nói với Chị rằng ngài muốn thành lập một Foyer de Charité khi trở về Việt Nam sau khi kết thúc chuyến du hành. Nhưng đó không phải là Thánh Ý của Chúa lúc này.

Như một nhà tiên tri, Chị Marthe Robin đã báo cho ngài biết ý định của Thiên Chúa với sự hiện diện của Cộng đoàn ở Phú Dòng trong tương lai. Chị cũng nói rằng kế hoạch của Thiên Chúa đặt trên ngài với những sứ mệnh lớn lao cho Giáo Hội, điều mà Thiên Chúa muốn hoàn thành trong cuộc đời ngài. Những mầu nhiệm này đã được Chúa ban cho ngài từ trước và bây giờ. Chị nói với vị linh mục trẻ về ý muốn của Thiên Chúa sẽ thực hiện trên ngài (sứ mệnh : trở thành giám mục sau này ; quả thực là hai năm sau. Đức Giáo Hoàng Phaolô VI đã tấn phong ngài làm Giám mục và trao quyền làm Giám mục Giáo phận Xuân Lộc). Ý định của Thiên Chúa là thành lập Foyer de Charité tại giáo phận Xuân Lộc sau này, nhưng không phải bây giờ, cũng không phải trong thời kỳ ngài làm Giám mục. Chính chị Marthe Robin đã nói với ngài rằng ý muốn của Thiên Chúa thực hiện những Công Trình và những gì Thiên Chúa định đặt trên ngài.

ĐC. Đaminh Nguyễn Văn Lãng

Chị Marthe Robin

Cuộc trò chuyện với Chị Marthe Robin do Đức Cha Đaminh Lãng kể lại :

Cha Đaminh: *Thưa chị Marthe, tôi có thể mở một Cộng đoàn Foyer ngay khi tôi trở về Việt Nam được không?*

Chị Marthe Robin: *Không phải bây giờ, thưa Cha!*

Marthe Robin nói tiếp: *Thưa Cha, giáo phận của Cha sẽ có một Foyer de Charité, nhưng không phải vào thời của Cha, cũng không phải do Cha thành lập.*

Cha Đaminh: *Vậy! ... Ý muốn của Ngài đó là gì? ... Chị có thể cho tôi biết...*

Chị Marthe Robin: *“Thưa Cha, Thiên Chúa đã chọn Cha trong kế hoạch của Ngài với một sứ mệnh khác cho Giáo hội Việt Nam”. Chị nói với Cha Đaminh về sứ vụ của ngài sau này là trở thành Giám mục. Về công trình Foyer de Charité ở Xuân Lộc, chị nói tiếp: “Thưa Cha, giáo phận của Cha sẽ có một Foyer de Charité nhưng không phải vào thời của Cha, cũng không phải do Cha thành lập, mà là vào thời của người kế vị Cha”.*

Vậy nên, chúng ta có thể nói rằng ý muốn của Thiên Chúa tồn tại từ muôn thuở và Thiên Chúa thực hiện ý định đó vào đúng thời đúng buổi mà Ngài muốn. Ý định này được bộc lộ khi khát vọng thực sự của con người được thể hiện qua sự khiêm tốn và tin tưởng. Như khi bắt đầu thành lập Công trình đầu tiên: Le Foyer de Charité ở Châteauneuf de Galaure, Thiên Chúa đã chuẩn bị sẵn một linh mục thánh thiện và đầy lòng mến yêu Mẹ Maria. Giờ đây, Thiên Chúa cũng chuẩn bị Công Trình của Ngài tại Phú Dòng – Xuân Lộc theo Cách tương tự: một vị linh mục thẩm nhuần tinh thần tận hiến cho Thiên Chúa qua Mẹ Maria để hướng dẫn công việc và chính Ngài đã dẫn dắt ngài đến với công trình này. Chính Người mời gọi ngài tham gia vào sứ mệnh của chính mình bằng Cách sẵn sàng đáp lại thánh ý Thiên Chúa trong sự tự nguyện vâng phục. Và từ đây, ý định của Thiên Chúa bắt đầu thể hiện một Cách tiệm tiến.

Năm 1975, một biến cố lớn xảy ra (đất nước chuyển từ chế độ Cộng Hòa sang chế độ Cộng Sản), một số thành viên bị nhà nước bắt giam, một số khác phải về với gia đình; Cha Phanxicô bị trục xuất về nước vì ngài là người nước ngoài; còn nhà sinh hoạt Cộng đoàn thì phải cho nhà nước mượn và sử dụng mà không phải trả lại. Khi đó, theo cái nhìn của người đời, người ta tưởng rằng mọi thứ đã tan rã và tan theo dòng lịch sử thời bấy giờ. Như rấn mất đầu, gà con mất mẹ, cha con chia lìa, vì nhà cửa không còn, tương lai tăm tối không biết đi đâu bây giờ? Lúc này thật đau khổ, cô đơn đến tột cùng. Còn gì mất mát hơn nữa trong lúc này bây giờ? Đây là một thử thách của niềm tin và hy vọng. Bây giờ, tôi tin vào ai, con người hay Chúa...? Thử thách lớn bây giờ là niềm tin!

Giống như Đức Trinh Nữ Maria, bất chấp bóng tối và đau khổ, Các thành viên của Foyer de Charité vẫn bước đi trong bóng tối của đức tin, không nghi ngờ gì về lòng thương xót của Thiên Chúa. Trái lại, họ luôn thấp lè tè hy vọng dưới bàn tay quan phòng của Thiên Chúa dẫn dắt, để không chùn bước, cũng như không đầu hàng trước những thử thách của thế gian.

Thời Tiềm Ẩn

Năm 1978: Thời gian đầu khi mới ra khỏi trại giam, Các thành viên liên lạc được với nhau trong một thời gian chưa bao lâu, họ lại phải chia tay nhau. Khi đó, Các Chị ở Đồng Nai càng khó khăn hơn: hai bàn tay trắng; không có nhà để ở và nương tựa. Ban đầu họ phải đi làm thuê ở Các nơi như ở Hố Nai, Phú Lâm, Gia Kiệm, sau đó quay về Phú Dông để lo cuộc sống.

Lúc ban đầu, một số Chị được cha mẹ của Chị Anathazi đón tiếp và cho phép ở lại để tìm nơi ở.

Sau đó, năm 1979, vận may đến, Các Chị đến Gia Kiệm và được cha mẹ Chị Clara đón tiếp: Họ cho Các Chị ở nhờ trong một túp lều ngoài vườn chôm chôm (lúc đó họ không còn giấy tờ tùy thân vì biến cố đất nước; và vì họ chọn đời sống tận hiến nên không ai dám đón tiếp và sợ hãi, điều này là chống lại chế độ cộng sản). Sau đó, họ giúp Các Chị có lương thực ăn trong thời gian chờ đợi, để sinh hoạt tối thiểu. Nhưng điều hạnh phúc nhất là Các Chị có nơi ở an toàn, được đi làm thuê để đảm bảo cuộc sống mưu sinh, Các Chị làm những công việc như hái chôm chôm, tỉa cành, trồng lúa... Hơn hết, Các Chị luôn ý thức được cuộc sống chứng nhân nơi mình, nên Các Chị luôn hòa đồng với mọi người, thăm hỏi Các bệnh nhân, người già yếu, người cùng cảnh ngộ... và luôn nhớ rằng không được đánh mất ơn gọi của mình là đời sống thánh hiến.

Sau bao năm lao động vất vả, nhờ sự quan phòng của Chúa, được sự yêu thương, đùm bọc của nhiều nhà hảo tâm, đời sống tinh thần và vật chất của Các Chị bắt đầu ổn định dần. Một gia đình đã cho Các Chị ở nhờ một căn nhà nhỏ ở Phú Dông để họ có thể đi lại và cầu nguyện. Từ đó, mỗi sáng và tối, Các Chị em sống cùng nhau và cầu nguyện trong tình huynh đệ Cộng đoàn.

Tuy nhiên, ở Đồng Nai Các Chị vẫn chưa thể sum họp chung do hoàn cảnh xã hội đặc biệt khó khăn như: Cấm tụ tập quá ba người nên Các Chị phải chia thành hai nhóm: một nhóm ở Phú Lâm. và một nhóm ở Phương Lâm.

Ở Phú Lâm, Các Chị được gia đình ông bà Nho đón tiếp và cho ở nhờ. Họ tạo mọi điều kiện để giúp Các Chị tìm nơi ở an toàn và tiếp tục đi làm thuê, với mục đích ổn định cuộc sống với những nhu cầu tối thiểu. Khó khăn, thử thách luôn hiện hữu, nhưng họ luôn sống trong niềm tin yêu và phó thác vào Chúa. Và ở Phương Lâm, Các Chị được bố mẹ chị Thảo đón tiếp và tạo điều kiện cho Các Chị có thể sinh hoạt ổn định trong thời gian lúc đầu.

Thời gian này, cả hai nhóm cùng làm thuê. Đồng thời, Các Chị hòa nhập với những người di cư để khai hoang đất đai làm nông nghiệp. Mỗi tháng, Các Chị gặp nhau đầy đủ vài lần để thông báo cho nhau và chia sẻ những điều cần thiết, giúp nhau trung thành sống ơn gọi và cùng nhau vượt qua những thử thách, khó khăn của thời cuộc để cùng thăng tiến bản thân.

Nhưng ngay sau đó Các Chị đã bị chính quyền địa phương thẩm vấn vì Các Chị không phải là người Việt Kiều – Campuchia, nên không thể tiếp tục sinh sống và làm việc tại đây. Các Chị phải bán đất khai hoang để có tiền và đi tiếp. Mà đi đâu bây giờ?

Năm 1982: Các Chị trở về Gia Kiệm và được gia đình bà Clara Nhiên đón tiếp và tiếp tục ở trong chòi nơi vườn chôm chôm, để tìm việc làm và tìm kiếm ý Chúa trong thời gian khốn khó. Đúng là nhờ sự quan phòng của Chúa, chỉ sau một thời gian rất ngắn, Các Chị đã mua được một căn nhà nhỏ từ một quan chức địa phương cho mình. Đến đây, họ đã ổn định cuộc sống, làm việc, sinh hoạt ... ổn định hơn.

Cuối năm 1982: Vừa ổn định được một chút thì khó khăn lại ập đến; tuy Các Chị mua một căn nhà nhỏ nhưng lại quá chật chội và dột nát. Ngôi nhà vẫn chưa được sửa chữa thì chính quyền địa phương đã chiếm dụng nó để làm trường học và đuổi Các Chị đi. Một lần nữa, Các Chị mất nhà và phải ở nhờ một gia đình trong làng trong bốn năm. Khó khăn bao nhiêu cũng không hết hy vọng! Với một đức tin son sắt, mọi người cầu nguyện và phó thác khó khăn cho Chúa quyết định, mọi người đều nỗ lực sống yêu thương, huynh đệ và trên hết là bác ái.

Các Chị lên cầu xin Cha xứ ở đây, để tìm kiếm ý Chúa bằng Cách: nhờ linh mục nói chuyện với chính quyền địa phương và trả lại ngôi nhà nhỏ mà Các Chị đã mua bằng mồ hôi nước mắt của mình cũng như sự giúp đỡ của Các nhà hảo tâm. Chúa không làm họ thất vọng. Người đã thay đổi trái tim của mọi người, như trước kia Người đã thay đổi tâm hồn của Vua Pharaon để cứu dân của Chúa ở Ai Cập.

Như Chúa Giêsu đã nói, *“Hãy xin thì sẽ được; hãy tìm thì sẽ tìm thấy; hãy gõ cửa thì sẽ mở cho”* (Mt 7, 7). Vì vậy, sau bốn năm miệt mài cầu nguyện, tin tưởng vào sự trợ giúp của Chúa. Năm 1987, chính quyền địa phương trả lại căn nhà cho Chị em với giấy chứng nhận quyền sử dụng đất đai.

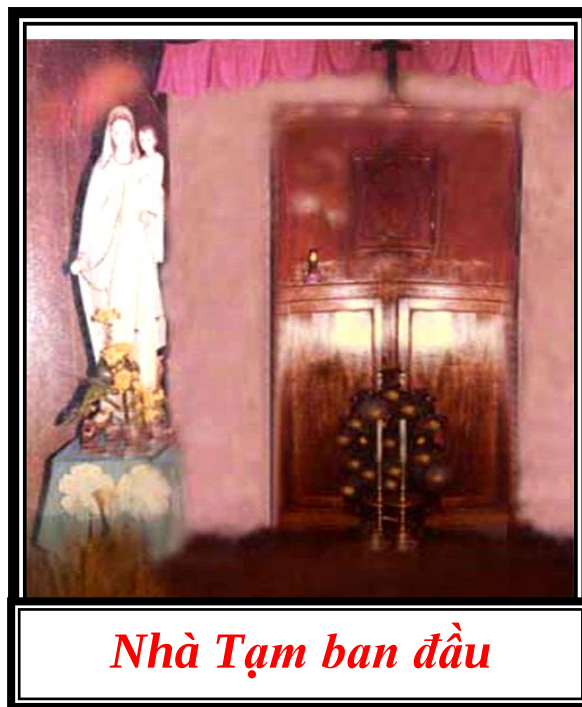
Cha Gioakim Nguyễn Định

Qua lời cầu nguyện, bàn bạc với Các nhà thông thái để thực thi Thánh Ý Chúa cho sự hiện diện của Cộng đoàn tại giáo phận Xuân Lộc này. Các Chị tiếp tục gặp gỡ Cha xứ Gioakim Nguyễn Định để trao đổi, cũng như chỉ hướng đi mà Chúa muốn. Tình thương của Chúa qua Cha xứ Gioakim Nguyễn Định, ngài sẵn sàng hỗ trợ Các Chị trong giai đoạn họ không thể liên lạc được với nhà Trung Ương. Ngài mời gọi Các Chị lên phục vụ trong giáo xứ như: dạy giáo lý, dạy hát cho ca đoàn, dạy thêu thùa... Hiện diện trong Cộng đoàn giáo xứ, Các Chị nhận thấy mình phải trở thành hạt giống gieo xuống mảnh đất này bằng Cách làm chứng tá như: sống thầm lặng, nghĩa tình, đoàn

kết, yêu thương và chia sẻ với mọi người cuộc sống bình dị của chính mình, bằng những nghĩa cử nhỏ nhưng bằng tấm lòng cao cả. Như đã viết trong cuốn sách *“Con Đường Hy Vọng”* rằng: *“việc nhỏ lòng lớn”*. Với những đồng tiền của người bà góa nghèo, Các Chị vẫn âm thầm chia sẻ với anh chị em xung quanh những thứ tinh thần và vật chất trong tầm tay của Chúa ban, Các Chị không giữ cho riêng mình những món quà mà Các Chị đã nhận được từ Thiên Chúa. *“Lá rách đùm lá nát”*! Các Chị dần dần thắp lên ngọn lửa bác ái và yêu thương như sợi dây liên kết trời và đất, là lời đáp trả cho những gì Các Chị luôn được đánh thức và nuôi dưỡng bằng chính đặc sủng ơn gọi mà Các Chị đang sống trong bình lặng. Mong muốn lớn nhất của Các Chị lúc này là thắp lên ngọn lửa mà Chúa Giêsu đem đến được nhóm lên ngang qua chứng nhân âm thầm của ơn gọi Foyer tại mảnh đất này. Dần dần ổn định, Các Chị tiếp tục đi làm thuê để dành dụm từng đồng và thực hiện ước mơ mua đất, mở rộng ngôi nhà nhỏ để có thể

sinh hoạt, hiện diện và phát triển để theo đuổi ước mơ của mình là sống theo đặc sủng: sống âm thầm trong lòng giáo hội địa phương.

Dù vất vả, khó khăn cũng không ngăn cản được ước muốn được Chúa Giêsu Thánh Thể hiện diện trong Cộng đoàn để có thêm sức mạnh của Thiên Chúa trong những sinh hoạt, trong những lời cầu nguyện sau một ngày làm việc mệt mỏi. “*Còn gì hạnh phúc hơn khi có Chúa Giêsu Thánh Thể ở giữa họ*”, niềm khao khát thiết tha này đã thúc đẩy Các Chị đến Tòa Giám mục để nói với Đức Giám mục tất cả những mong muốn hiện tại của Các Chị: *xin đặt Mình Thánh Chúa trong nhà*.

Rõ ràng đó là một ý tưởng táo bạo và mỏng manh vì ngôi nhà thì quá nhỏ và đã xuống cấp vào thời điểm đó. Với tâm tình đơn sơ của một người con, Các Chị đã thưa với Đức Giám mục giáo phận với tâm lòng chân thành giản dị của một người con bày tỏ ước muốn của mình với Cha: *Khát khao có Chúa Giêsu Thánh Thể ngự trong nhà từ sáng đến tối, cũng như ước muốn có một Cộng đoàn hiện diện trong giáo phận với tư Cách là ơn gọi, đặc sủng và sứ mệnh của Foyer de Charité, điều mà Các Chị theo đuổi trung thành để phục vụ dân Chúa trong lòng của giáo phận*.

Các Chị cũng không quên trao đổi với Đức Giám mục về tinh thần, linh đạo và sứ mệnh ơn gọi của Foyer de Charité trong lòng Giáo hội.

“Những người bước đi trong nước mắt sẽ trở về trong tiếng cười...”

Niềm vui trào dâng, Ý Chúa bắt đầu biểu lộ. Sau khi nghe chị em trình bày, Đức Cha nói lên tâm tình của một người Cha chăm sóc con cái. Vì vậy ngài đồng ý cho chị em đặt Mình Thánh Chúa trong nhà và cũng để chị em hiện diện trong giáo phận, và

sống như đặc sủng ơn gọi là chị em sống đó là sống theo tinh thần của Foyer de Charité. Vào thời điểm đó, mặc dù Cộng đoàn chưa được chính thức thành lập. Nhưng có Chúa Giêsu trong nhà sớm tối, Các Chị được nuôi dưỡng bằng đời sống cầu nguyện với lời cầu nguyện chung của Hội thánh. Các Chị một lòng một dạ dâng lên Chúa ước vọng sâu xa nhất của họ và hy vọng rằng Cộng đoàn sẽ có được cảm rỗi sâu nơi Giáo hội địa phương.

Thời Kỳ Khai Sinh

“Hong ân Thiên Chúa bao la, muôn đời con sẽ ngợi ca Danh Người”

“Kẻ gieo người gặt. Thánh Ý Thiên Chúa thể hiện từ trời cao”

**Đức Cha Đaminh
Nguyễn Văn Lãng**

Abraham cầu nguyện và lắng nghe tiếng Chúa để ra đi. Tương tự như vậy, Các Chị không nản lòng khi cầu nguyện, lắng nghe và nhanh chóng thực hiện những gì Thiên Chúa soi dẫn qua lời cầu nguyện. Mặc dù trước đó Các Chị đã nói chuyện với Đức Cha Đaminh Nguyễn Văn Lãng về tinh thần và đặc sủng của ơn gọi Foyer cũng như sự hiện diện của họ như một nhân chứng của sự phục vụ thầm lặng. Vì vậy, Các Chị tiếp tục cầu nguyện và mong rằng sẽ có một Cộng đoàn Foyer de Charité hiện diện tại Giáo phận Xuân Lộc.

Vào đầu năm 1990: Nhờ Chúa Thánh Thần tác động, Các Chị đã tìm đến Cha Luca Bình, lúc đó là linh mục quản hạt, với mục đích tham khảo và xin ý kiến của Cha về việc đưa ra lời khuyên để nói chuyện với Tổng Giám mục Sài Gòn – Phaolô về việc Các Chị muốn tách Cộng đoàn để trở về giáo phận Xuân Lộc. Các Chị đã trình bày ý định này với Đức Giám mục giáo phận Xuân Lộc, Đức Cha Phaolô Maria Nguyễn Minh Nhật.

Tại thời điểm này, Đức Tổng Giám mục Phaolô chỉ nói đơn giản là hãy chờ đợi và hãy để ngài xem qua cầu nguyện. Vì vậy, Các Chị tiếp tục chờ đợi và cầu nguyện để tìm kiếm Thánh Ý Thiên Chúa.

“Chúa đã chuẩn bị nhiều thứ rất gần chúng ta nhưng chúng ta không biết trước được điều gì”.

Vào đầu tháng 7 năm 1990: Các Chị đã được sự soi dẫn của Chúa Thánh Thần thúc đẩy làm việc đó ngay lập tức. Vì vậy, Các Chị đến để xin gặp Đức Tổng Phaolô Nguyễn Văn Bình một lần nữa, nhưng lần này thì Đức Tổng đi tham dự Đại hội Thánh Thể, được tổ chức tại Hoa Kỳ. Không thể chờ đợi thêm nữa, nơi Các Chị có một sự thôi thúc mạnh mẽ trong trái tim, giống như khi Thánh Phaolô, được soi sáng bởi Ôn Chúa, đã đến Macedonia để thành lập một giáo đoàn ở đó!

Các Chị đến gặp Cha Tổng Đại Diện Sài Gòn là linh mục Giuse Huỳnh Công Minh. Các Chị xin cha Tổng đại diện trình bày với Đức Tổng Phaolô mong muốn của mình. Sau đó, Các Chị ngay lập tức đến gặp Đức Cha Phaolô – Maria Nguyễn Minh Nhật, Giám mục giáo phận Xuân Lộc, để trình bày với Ngài về linh đạo, cũng như sứ mệnh của ơn gọi. Các Chị cũng mạnh dạn bày tỏ mong muốn thành lập một Cộng đoàn Foyer de Charité trong giáo phận của ngài. Thánh Ý Thiên Chúa làm mọi việc, giờ phút này, được Chúa Thánh Thần tác động, Đức Giám mục đã không ngần ngại, ngài đã rộng lòng nhận lời và hứa với Chị em cho một linh mục coi sóc. Đây là một điều tuyệt vời, như một món quà lớn của Chúa ban qua Đức Cha.

“Chúa thử đức tin và sự khiêm nhường của Các Chị, cũng như xưa Chúa thử thách Áp-ra-ham khi yêu cầu ông hy sinh đứa con trai duy nhất của mình...”

**ĐC. Phaolô Maria
Nguyễn Minh Nhật**

Đức Cha hỏi: Các Chị muốn chọn linh mục nào để coi sóc Cộng đoàn? như Các Chị muốn, bất cứ ai. Và những gì Các Chị chọn, tôi sẽ chỉ định người này. Trong tâm tình một người con phục tùng Cha mình và tin cậy vào sự quan phòng của Thiên Chúa nơi ngài. Các Chị nói với Giám mục: *“Thưa Đức Cha, chúng con không tự chọn, chúng con tin vào sự khôn ngoan mà Thiên Chúa soi dẫn nơi Đức Cha. Điều này và quý hơn gấp ngàn lần chúng con chọn, Đức Cha của chúng con chọn cho chúng con linh mục nào thì chúng con sẽ xin vâng theo”*.

Suy nghĩ và cầu nguyện trong vài phút, Đức Cha nhận thấy sự đơn sơ và khiêm nhường của Các Chị, ngài cảm nhận được ý Chúa muốn Công Trình của Ngài hiện diện tại giáo phận này. Sau đó, Đức Cha trả lời: *Tôi chọn Cha Antôn Trần Văn Bài.*

Thật vậy, mọi việc được thực hiện theo Thánh Ý Chúa một Cách từ từ và âm thầm nhưng đầy niềm vui. Các Chị chỉ biết cúi đầu tạ ơn Chúa vì tất cả những ân sủng mà Ngài đã nhân từ đón những lời cầu nguyện của họ và ghi ơn Đức Giám mục Phaolô Maria. Thật sự, mọi chuyện được giữ bí mật cho đến khi Thiên Chúa muốn (hình ảnh Chúa Giêsu dẫn ba môn đồ yêu dấu lên núi và cho họ thấy vinh quang của Thiên Chúa, nhưng khi họ xuống núi, Chúa Giêsu cấm họ không được nói với ai cho đến khi Con Người từ cõi chết sống lại...) Như vậy, sau hai tuần gặp gỡ giữa Đức Giám mục và Các Chị, Chúa đã tiếp tục thực hiện trọn vẹn Ý định của Chúa cho Công Trình của Ngài tại Giáo phận Xuân Lộc.

Hiện tại, Linh Phụ Jacque Ravanen, người kế vị Linh Phụ Finet cùng với anh François Burel. Họ là những người được cha Finet gửi đến Việt Nam. Vì vậy, họ đã đến gặp Đức Tổng Phaolô để cùng thành lập Foyer de Charité thứ hai tại Việt Nam. Đức Tổng Giám mục cho phép thành lập Cộng đoàn và bổ nhiệm linh mục Phanxicô Nguyễn Hữu Tấn làm Linh Phụ Foyer, nay được gọi là Foyer de Charité Cao Thái.

Linh Phụ Jacque Ravanen cho gọi Chị Agathe Lương Thị Vân và toàn thể Chị em Đồng Nai để hỏi ý kiến có muốn hợp nhất hai Cộng đoàn Sài Gòn và Đồng Nai thành một Cộng đoàn duy nhất không, vì lúc này có linh mục Phanxicô Nguyễn Hữu Tấn hiện diện với tư Cách là Linh Phụ.

Giờ đã đến, như khi Đức Mẹ đem niềm vui cho gia đình Giacaria bằng Cách đưa Chúa đến với bà Elizabeth. Không trả lời câu hỏi của Linh Phụ Ravanen, Chị Agathe Lương Thị Vân thông báo cho Linh Phụ Jacque Ravanen và Linh Phụ Simon Nguyễn

Văn Lập của Foyer Bình Triệu một tin vui! Chị Agathe nói: *Thưa quý Linh Phụ, anh Phanxicô và Chị phụ trách Foyer la Platier, nhờ lời cầu nguyện và sự thúc đẩy của Chúa Thánh Thần, chúng con đã đến gặp Giám mục giáo phận Xuân Lộc, và chúng con xin phép ngài việc thành lập Cộng đoàn Foyer tại địa phận này. Và Đức Cha đã nhận lời và bổ nhiệm Cha Antôn Trần Văn Bài làm Linh Phụ của Foyer de Charité giáo phận Xuân Lộc.*

Mọi thứ đều vỡ oà trong sự ngạc nhiên vì hồng ân của Thiên Chúa đã thực hiện cho Công Trình của Ngài trên Trần gian, như lời Ngài đã nói với Chị Marthe Robin : *“Ta muốn Công việc của Ta lan rộng khắp thế giới ...”*. Mọi người nghe được tin này đều như nhân lên niềm hạnh phúc trong lòng. Cảm nhận được tình yêu thương của Chúa dành cho Các thành viên, Linh Phụ Ravanen đã hát Thánh Vịnh 125 để tạ ơn Thiên Chúa đã thực hiện một điều giống như một phép lạ giữa lòng Giáo phận Xuân Lộc...

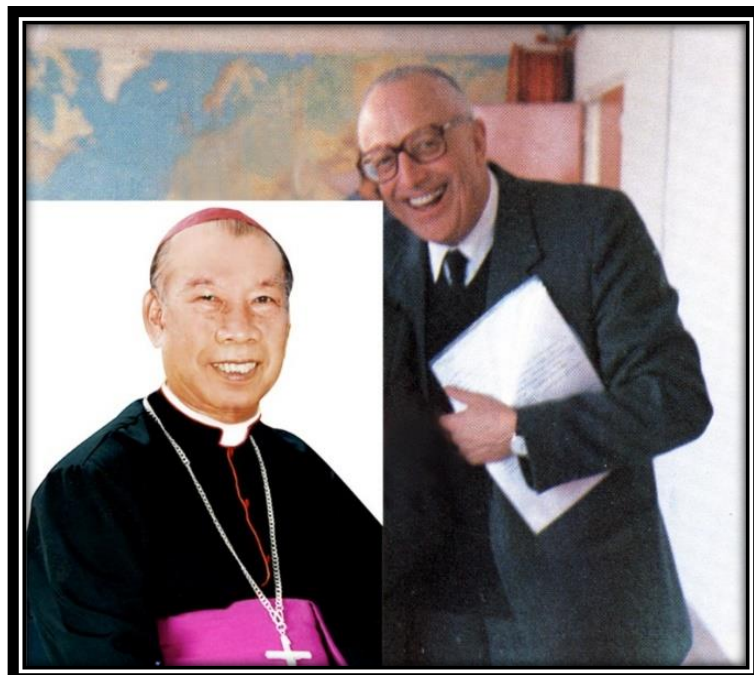
Giống như một người cha chăm sóc con cái của mình, Chúa đã ghé mắt đến những khát vọng của Các Chị. Chính Chúa là Đấng đã làm mọi điều Ngài muốn vào đúng thời đúng buổi. Chúa đã nghe và làm nên điều mà chính Ngài đã cho chị Marthe Robin thấy trước đây, điều mà Chị Marthe đã nói với Đức Cha Đaminh Nguyễn Văn Lãng, khi đó là một linh mục trẻ, người đã đến thăm và gặp Chị tại La Plaine (1963). Chị Marthe nói thế này: *“Thưa Cha, giáo phận của Cha sẽ có một Foyer De Charité nhưng không phải là thời của Cha, cũng không phải do Cha thành lập, mà là vào thời của người kế vị Cha. Chúa đã chọn Cha để làm một sứ mệnh quan trọng khác, và Cha sẽ là một Giám mục trong tương lai”*. Gần 30 năm sau, Thiên Chúa đã nhớ đến và thực hiện Thánh Ý của Ngài, đó là công trình của Foyer de Charité thuộc giáo phận Xuân Lộc. Tất cả điều này xảy ra đúng như khi Ngài tỏ Chị Marthe Robin biết.

Sau đó, Linh Phụ tổng phụ trách Foyer Trung Ương và Anh Francois Burel trong Hội Đồng cố vấn trung ương đã đến Tòa Giám mục Xuân Lộc để gặp gỡ và trao đổi với Đức Cha Phaolô Maria Nguyễn Minh Nhật. Sau cuộc gặp gỡ và trao đổi, Thánh Ý Chúa được thể hiện qua vị Giám mục, Ngài sẵn sàng chấp thuận và nâng đỡ Cộng

đoàn. Như vậy, sự hiện diện chính thức của Cộng đoàn Foyer de Charité được bắt đầu cắm rễ sâu tại giáo phận Xuân Lộc.

Trước sự quan tâm chăm sóc và nâng đỡ để Các con cái của Ngài có thể sống trọn vẹn đặc sủng và sứ mệnh của ơn gọi Foyer de Charité trong lòng của giáo hội địa phương và khắp nơi trên thế giới. Vì vậy, để cộng tác cụ thể vào Công Trình của Chúa, Đức Cha Phaolô Nguyễn Minh Nhật đã bổ nhiệm Cha Antôn Trần Văn Bài làm Linh Phụ Cộng đoàn Foyer de Charité Phú Dòng cho đến ngày nay. Ngay lúc đó, Linh Phụ Tổng Phụ Trách Trung Ương đã nói với Các Chị: *“Các Con gieo trong nước mắt, giờ Các Con gặt hái trong niềm vui”*. Đó là sự thật, Linh Phụ Tổng Phụ Trách đã cảm nhận thấy phần nào những giọt mồ hôi và nước mắt của Các Thành Viên, đó là lý do tại sao bây giờ Linh Phụ Tổng Phụ Trách đã dâng lời cảm tạ Thiên Chúa qua Thánh Vịnh 125 cùng với Các Chị.

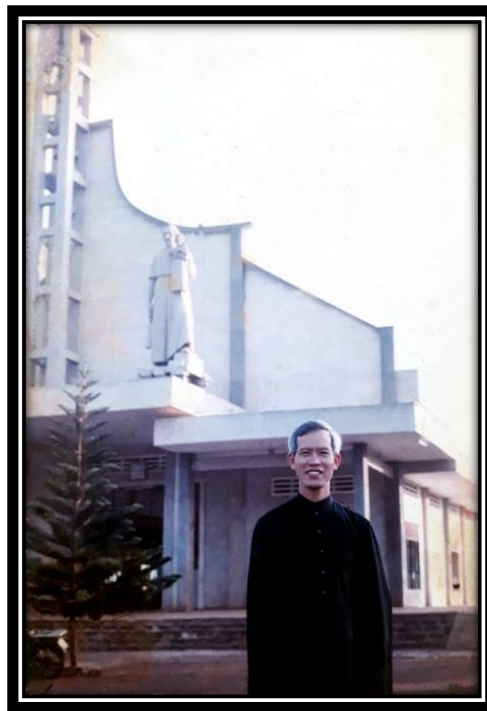

Cha Ravanel và Đức Cha Phaolô Maria Nguyễn Minh Nhật

“Hồng ân Thiên Chúa càng bao la, muôn đời con sẽ ngợi ca ơn Ngài...” Lời bài hát này luôn là lời ca tri ân của cả Cộng đoàn Phú Dòng trải dài trong suốt dòng lịch sử.

Từ đây, một trang sử mới mở ra trên mảnh đất thân yêu này:

Ngày 20 tháng 7 năm 1990: Cộng đoàn Foyer de Charité Phú Dòng chính thức được thành lập do Cha ANTÔN TRẦN VĂN BÀI LÀM LINH PHỤ TIÊN KHỞI, đã được Đức Cha PHAOLÔ MARIA NGUYỄN MINH NHẬT KÝ XÁC NHẬN, để cho Cộng đoàn Foyer de Charité Phú Dòng hiện diện và phát triển trong giáo phận XUÂN LỘC. Đây là sứ mệnh và đặc sủng riêng của ơn gọi Foyer De Charité, đã được Hội Đồng Giáo Hoàng đặc trách về Giáo dân công nhận.

Tại thời điểm này, Cộng đoàn Foyer de Charité Phú Dòng hân hoan tiến bước, và để mỗi ngày, trang sử của Công Trình Foyer de Charité tiếp tục được ghi lại. Nhờ đó, Cộng đoàn đã cắm rễ sâu trong lòng Giáo hội địa phương bằng đời sống huynh đệ thể hiện qua sứ vụ và một trong những đặc điểm của Cộng đoàn là chúng nhân âm thầm phục vụ, góp phần nhỏ bé trong cánh đồng truyền giáo rộng lớn trong giáo phận, Giáo hội Việt Nam và thế giới... Thông qua đặc sủng và sứ vụ của Foyer, Thiên Chúa muốn Công Trình này giống như một ốc đảo cho mọi người và mọi thời đại, đặc biệt là những người cùng khổ đến tìm kiếm Chúa và cả những người đã quên Ngài, những tâm hồn khắc khoải và nản lòng, những tội nhân chai đá và hoài nghi ... Ngài muốn Các thành viên của Công Trình Foyer De Charité truyền bá tình yêu của Ngài đến những nơi xa xôi và hẻo lánh trên thế giới.

Vậy đó, Thiên Chúa đã chọn, đã gọi và gửi Cha đến một Cộng đoàn nhỏ bé và thâm lặng, chỉ có 5 Chị em với một căn nhà lụp xụp đáng thương. Đây có phải là một Cộng đoàn tôn giáo? Hoạt động gì ở đây? Tại sao chỉ có 5 Chị em? Ở đây, so với nơi ngài đang phục vụ với hơn 20.000 giáo dân, điều gì quan trọng hơn? Tôi có thể làm gì ở đây? giảng tĩnh tâm cho ai?...Đó là những câu hỏi không chỉ của riêng Cha mà của tất cả mọi người khi nhìn thấy những gì trước mắt. Nhưng không dừng lại ở đó, Cha Antôn Trần Văn Bài đã tìm kiếm Thánh Ý Thiên Chúa bằng Cách nhanh chóng vâng phục Đấng Giám mục bản quyền như xưa Mẹ Maria đã tìm và vâng phục Thánh Ý của Thiên Chúa trong cuộc đối thoại ngắn với Sứ Thần của Thiên Chúa với tâm lòng khiêm nhu chân thành.

“Con thở than như nhận kêu chim chirp,

Con râm rì chẳng khác bò cào;

Nhìn lên Chúa mãi mắt con đã hoen mờ... ” (x. Is 18:14).

Nhiều câu hỏi được đặt ra nơi Cha vào lúc này, nhưng với sự khiêm nhường và vâng phục, ngài đã thưa “Xin Vâng” để gánh trên vai một trách nhiệm mới, nhỏ bé và thâm lặng nhưng rất nặng nề. Cha đã giao phó mọi sự cho Thiên Chúa qua sự sắp đặt của Mẹ Maria, Nữ Vương của Foyer de Charité. Chính Chúa Giêsu đã giao cho Mẹ coi sóc, chỉ đạo và hướng dẫn Công Trình: *“Mẹ Chí thánh của Ta (...) sẽ là Nữ Hoàng được yêu mến Cách vinh quang và được vâng nghe trong Trung tâm Tình yêu của Tadô, Trung tâm mà Mẹ Ta sẽ đích thân dìu dắt bằng sự hiện diện đầy tình mẫu tử của Người”* (văn bản sáng lập). Những lời này đã được chính Chúa Giêsu nói với Chị Marthe Robin khi thành lập Công Trình.

Trước khi viết về những hồng ân Thiên Chúa đã ban tặng trong Cộng đoàn Foyer de Charité Phú Dòng. Trước hết, Cộng đoàn chúng tôi phải tạ ơn Thiên Chúa đã chọn cho chúng tôi một người Cha thật, hết lòng yêu thương con cái (trong ơn gọi Foyer de Charité, Linh Phụ không phải là bề trên, cũng không phải là linh mục, nhưng Linh Phụ của Foyer đã nhận một ơn gọi và sứ mệnh là sống thừa tác vụ làm Cha thiêng liêng với gia đình Foyer và với tất cả những người được chào đón ở đó). Có thể nói Cha Antôn là người đã được Thiên Chúa chuẩn bị từ lâu trong ý định xây dựng, hướng dẫn và phát triển Công Trình của Ngài tại giáo phận Xuân Lộc này.

Thiên Chúa đã phú nơi ngài lòng yêu mến đối với Chúa và Mẹ Maria. Khi còn là một chủng sinh, ngài đã tham gia hiệp hội Đời sống Thánh hiến cho Chúa Giêsu qua Mẹ Maria theo tinh thần của Thánh Louis Marie Grignon de Montfort (trước khi là Cha Foyer de Charité, ngài là Cha linh hướng của Hiệp hội này, hiện đã có hơn một nghìn

thành viên). Điều này cho thấy Thiên Chúa đã chuẩn bị rất xa cho ý định của Ngài, dần dần nhưng đầy đủ. Đó cũng là tinh thần mà Thiên Chúa mời gọi Các thành viên của Foyer de Charité sống và làm chứng nhân.

Thật vậy, Thiên Chúa không muốn công việc của Ngài gặp khó khăn trong việc huấn luyện tinh thần để sống và giảng dạy trong Công Trình của Ngài, nhưng Thiên Chúa đã chuẩn bị trước một người Cha thẩm nhuần tinh thần thánh hiến của Thánh Louis Marie Grignon de Montfort cho Công Trình của Ngài tại Phú Dòng. Quả thật tình thương Chúa chúng con ca tụng muôn đời.

Như đã nói ở trên, trước khi Đức Cha bổ nhiệm linh mục Antôn làm Linh Phụ của Foyer, ngài đang là Chánh xứ với hơn 20.000 tín hữu. Đây là giáo xứ có giáo dân di cư, đi kinh tế mới nên giáo xứ còn thiếu thốn vật chất và trang thiết bị. Mọi người đều thấy rằng vai trò của linh mục ở đây là rất quan trọng và họ cần một người như ngài ấy. Nhưng, khi Thiên Chúa yêu một ai đó, Ngài muốn họ hiệp nhất đặc biệt trong việc dâng hiến để người ấy không lạc vào thành công mong manh của thế gian.

Năm 1998: *“Lửa thử vàng, gian nan thử sức”*, Cha Antôn lâm trọng bệnh vì tai biến khiến ngài liệt nửa người. Ngài nằm trên giường bệnh và đón nhận những thử thách, vì những dự án, kế hoạch đè nặng lên vai ngài và chúng còn dang dở, nhưng mọi thứ phải dừng lại vì Cha chưa sẵn sàng chấp nhận điều này. Đó thực sự là một lễ vật mà Thiên Chúa muốn ban cho ngài, một thử thách về đức tin. Và từ trời cao, Thiên Chúa ghé mắt nhìn xuống, thấy đức tin và lòng tin yêu của ngài dành cho Chúa, và Ngài đã chữa lành tai nạn này cho Cha.

“Hết ơn này đến ơn khác”, Cha Antôn đã bình phục sức khỏe nhờ ơn Chúa, ngài lại tiếp tục sứ mệnh chăm sóc đàn chiên không mệt mỏi, cũng như chăm sóc Cộng đoàn và những người tinh tâm. Theo cái nhìn nơi góc độ con người, ngài mang quá nhiều gánh nặng trên vai, giống như Cộng đoàn này, nơi mọi thứ đều bắt đầu từ đầu: Vì Cộng đoàn có đất nhưng không có nhà, lúc đó họ mới có một ngôi nhà nhỏ và cũ kỹ. Làm thế nào để thực hiện sứ vụ này? Nơi nào để tổ chức Các tuần tĩnh tâm? chưa có chỗ ở thì làm sao có chỗ đón tiếp được?... Thời cuộc lại thật khó khăn, vì ngài không có hộ khẩu thường trú trong Cộng đoàn, cũng như công việc tại giáo xứ chưa có linh mục thay thế. Nên trong suốt thời gian đầu, ngài đến Cộng đoàn gặp con cái mỗi tháng một lần, đồng thời tổ chức Các chương trình chung sống của Cộng đoàn, mở rộng mặt bằng khu vực để chuẩn bị cho tương lai của Cộng đoàn.

Thời Kỳ Sơ Khai

Năm 1993: Ngôi nhà đầu tiên được xây dựng, trở thành nhà nguyện của Cộng đoàn để cử hành phụng vụ và Thánh lễ mỗi khi ngài đến với Cộng đoàn và tổ chức Các buổi tĩnh tâm. Từng chút một, làm thêm một số nhà tiền chế... Thời kỳ này rất khó khăn, Các công trình tôn giáo không được phép xây dựng. Vì

vậy, ngài đã có ý tưởng làm những ngôi nhà tiền chế để làm nơi đón tiếp khách tĩnh tâm và để xây dựng cho sau này. Dần dần, ngài hiện diện nhiều hơn trong Cộng đoàn. Sau khi sắp xếp công việc mục vụ tại giáo xứ, ngài bắt đầu tổ chức Các buổi tĩnh tâm mỗi tháng một lần, sau đó tăng lên hai lần một tháng, và số người tham dự ngày càng đông. Tuần tĩnh tâm căn bản đầu tiên, vào tháng 5 năm 1994 cho một nhóm giáo dân.

Suốt 18 năm trời, ngài ấy vẫn đi đi về về từ giáo xứ đến Cộng đoàn, những sứ vụ nơi Cộng đoàn ngày càng nhân lên và mọi thứ bắt đầu được cải thiện như: chủ nghĩa xã hội bớt khắt khe hơn với tôn giáo. Vì vậy, ngài xin Đức Cha giảm bớt công việc mục vụ tại giáo xứ để lo cho Cộng đoàn. Đây là thời gian mà ngài chịu trách nhiệm chính trong việc đào tạo Các thành viên và giảng Các buổi tĩnh tâm cho đoàn dân Chúa ở khắp nơi đến với Cộng đoàn. Nhưng ngài vẫn không thể cư trú lâu dài trong Cộng đoàn, vì chính quyền không cho phép ngài thường trú trong Cộng đoàn. Và để đáp lại sứ vụ tông đồ và mục vụ của ngài, Đức Giám mục giáo phận đã bổ nhiệm ngài về phục vụ một giáo xứ nhỏ, gần với Cộng đoàn hơn và với ngài để thuận lợi hơn cho việc di chuyển.

Thời Kỳ Phát Triển

Từ 1998 đến 2005: Chánh xứ giáo xứ Đức Thắng. Đây là một giáo xứ nhỏ, nhưng lại là một giáo xứ có đa số giáo dân là người dân tộc thiểu số nên họ rất nghèo. Có thể nói, đây là một gánh nặng cũng giống như một giáo xứ có nhiều giáo dân.

Ngoài ra, Các tuần tĩnh tâm căn bản cũng bắt đầu gia tăng số lượng: từ 40 người lên 70 người, đôi khi có nhóm có nhiều người hơn. Trong khi đó, Cộng đoàn không có phòng để ở, những người đến tĩnh tâm phải ngủ chung trong phòng lớn hoặc ngoài trời và ngủ trên sàn nhà có mắc chiếc mùng lớn xung quanh hành lang của nhà nguyện tiền chế. Có những hôm trời mưa to, nước tràn vào nhà, nhà tĩnh tâm ướt sũng ... Khó khăn là vậy, nhưng Chúa lại cho rất nhiều người đến với Cộng đoàn để tĩnh tâm thường xuyên.

Đây chính là điều Chúa muốn làm phục hưng lại thế giới hiện đại, bắt đầu từ việc thay đổi tâm hồn của những người tham dự khóa tĩnh tâm, để họ trở thành nhân chứng hòa bình trong môi trường mà họ đang sống.

Nhận thấy lòng khao khát muốn gặp Chúa qua tuần tĩnh tâm của dân Chúa. Trái tim của người Cha trần trở làm sao để có chỗ ăn, chỗ ngủ ổn định và làm sao để có điều kiện đón tiếp, gặp gỡ Chúa của Các tham dự viên trong khóa tĩnh tâm... Trên hết, điều trần trở lớn nhất của Cha là: làm sao những người tham gia khóa tĩnh tâm có thể kín múc được nhiều ơn Chúa hơn với tâm niệm của Chị Marthe Robin: *“Vinh quang cho Thiên Chúa... Niềm vui cho tha nhân... Hy sinh dành cho tôi”*. Cha Antôn đã sống tâm niệm này của Đấng Sáng Lập và luôn mời gọi tất cả Các thành viên sống cùng tâm tình ấy trong sự hiệp nhất với Chúa và huynh đệ với nhau trong lời cầu nguyện và đời sống dâng hiến hằng ngày.

Cuối năm 2005: Ngài mới được trở về sống trọn vẹn trong Cộng đoàn để chu toàn sứ mệnh Linh Phụ Cộng đoàn là thể hiện trọn vẹn tình phụ tử đối với con cái. Đây là điểm mới của Công Trình: Linh Phụ Foyer sống một Cách thường trú với Cộng đoàn, và họ cùng nhau làm chứng về ÁNH SÁNG-BÁC ÁI-TÌNH YÊU. Ta có thể nói Foyer là gia đình Thiên Chúa nơi Trần gian. Nhiệm vụ của Linh Phụ Foyer De Charité là: huấn luyện Các thành viên, cùng với Các thành viên sống chứng tá giữa Cộng đoàn bằng việc giảng dạy trong Các buổi tĩnh tâm đặc biệt ưu tiên tuần tĩnh tâm căn bản. Tình phụ tử lấp đầy Cộng đoàn bằng một đời sống tình yêu huynh đệ giữa Linh Phụ và con cái của ngài. Cha đã đi theo con đường của Đấng Sáng lập về tinh thần và đời sống của Foyer *“Giáo dân và Linh mục trong chức tư tế duy nhất của Chúa Kitô”*. Đó là ơn gọi đặc sủng của Foyer, điều mà Chúa Giêsu đã nói với Chị Marthe Robin: *“Ngài (Linh Phụ) sẽ không bao giờ làm được gì mà không có con, hoặc xa con... Cũng thế, con sẽ không làm được việc gì mà không có ngài ấy”* (văn bản sáng lập). Cha bắt đầu cống hiến sức lực của mình cho việc chăm sóc Cộng đoàn và cùng với Các thành viên của Cộng đoàn, trở thành nhân chứng của Chúa Kitô và tham gia vào việc biến đổi thế giới.

Năm 2006: Cha Antôn và Các Chị bắt đầu xin chính quyền cho Các văn bản đề chuyển đổi tất cả đất hiện có sang đất tôn giáo và đặt tên pháp lý chủ quyền cho khu đất là Tu Hội Bác Ái Phú Dòng. Điều này sẽ giúp chúng tôi xin xin giấy phép xây dựng nhà tĩnh tâm cho dân Chúa.

Trong thời gian chờ chuyển đổi đất ở thành đất tôn giáo, do đất đai được mua lại từ nhiều chủ nên rất khó khăn và mất nhiều thời gian. Không khoan tay chờ đợi lâu, Cha Antôn đã trình bày với Ban Tôn giáo tỉnh Đồng Nai. Nhờ đó, Cha đã được hướng dẫn trình lên Ủy ban Tôn giáo Trung ương Việt Nam để được ủy quyền thực hiện Các hoạt động tôn giáo trong Cộng đoàn theo sứ vụ đặc thù của chúng tôi.

“Muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương, hết ân sủng này đến ân sủng khác. Tình yêu và sự quan phòng của Thiên Chúa, dù tiệm tiến, nhưng luôn thể hiện chính xác những gì Ngài muốn”

Ngày 15 tháng 8 năm 2008: Dịp Lễ Đức Mẹ Hòn Xác Lên Trời: chính quyền xác nhận cho quyền sử dụng khu đất, với tên gọi: TU HỘI BÁC ÁI PHÚ DÒNG (nghĩa là: Foyer de Charité Phú Dòng).

Ngày 8 tháng 12 năm 2008: Lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội: Ban Tôn Giáo Tỉnh Đồng Nai và Ban Tôn giáo Trung ương Việt Nam cùng ký xác nhận Cộng Đoàn được tự do sinh hoạt tôn giáo theo đặc sủng tinh thần riêng của mình đã được Giáo Hội phê duyệt vĩnh viễn.

Như một dòng chảy của hồng ân tuôn đổ trên Cộng đoàn lúc này, Cha Antôn và Các Chị bắt đầu xin giấy phép xây dựng một ngôi nhà để tổ chức buổi tĩnh tâm. Trong khi chờ giấy phép xây dựng, Cha luôn nhắc nhở Cộng đoàn cầu nguyện, hy sinh và tin tưởng, việc gì Thiên Chúa khởi sự thì Ngài sẽ hoàn thành. Thật vậy, bàn tay của Thiên Chúa đã hướng dẫn từng bước, và cuối cùng tất cả đều tốt đẹp. Đến cuối năm 2010, tất cả Các giấy tờ liên quan đến việc xây dựng đã được ký duyệt và thông qua, tạo điều kiện thuận lợi cho việc xây dựng ngôi nhà của Cộng đoàn cũng như Công Trình của Thiên Chúa.

Ngày 16 tháng 11 năm 2010 : Thánh lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng nhà tĩnh tâm cho dân Chúa, được Đức Cha, Tôma Vũ Đình Hiệu, chủ tế.

LỄ ĐẶT VIÊN ĐÁ ĐẦU TIÊN

Ngày 18 tháng 12 năm 2012: Thánh lễ tạ ơn và làm phép cho nhà nguyện, nhà tĩnh tâm, cũng như thánh hiến bàn thờ nhà nguyện Cộng đoàn, được Đức Cha, Đaminh Nguyễn Chu Trinh, giám mục giáo phận Xuân Lộc, chủ tế. Nhà nguyện có tên gọi là Các Thánh Tử Đạo.

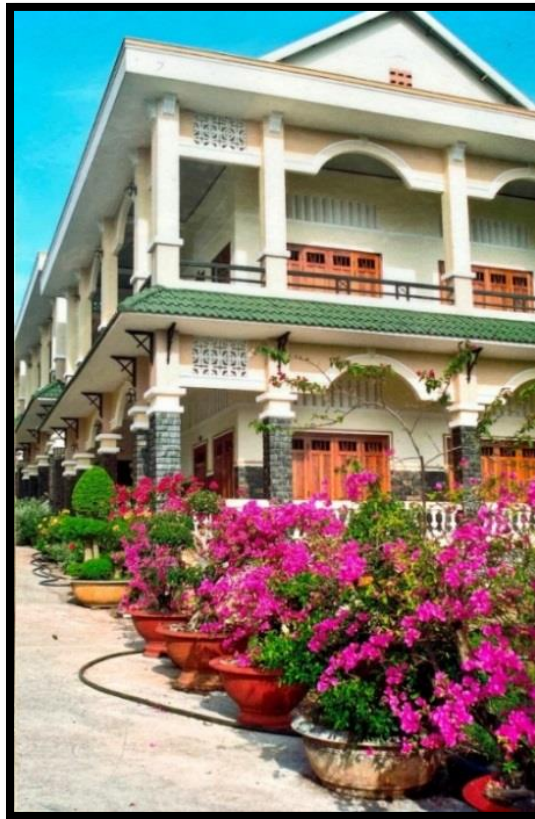

**ĐỨC CHA ĐAMINH NGUYỄN CHU TRINH
CẮT BĂNG KHÁNH THÀNH NHÀ MỚI**

Sau hai năm xây dựng công trình Foyer de Charité Phú Dòng với rất nhiều sự giúp đỡ của Các nhà hảo tâm gần xa. Phải thừa nhận rằng công trình chưa thể hoàn thành hết vì quá nhiều kinh phí cho Cộng đoàn, nhưng những gì cần thiết và quan trọng nhất cho việc đón tiếp đã được hoàn thành tạm thời, với 54 phòng, một phòng giảng và một nhà nguyện.

Đây là một kết quả vượt xa những gì mà Cộng đoàn mong đợi hoặc thậm chí không dám nghĩ tới. Cha Antôn và mọi thành phần trong Cộng đoàn chỉ biết cúi đầu tạ ơn Chúa, Đức Mẹ - Nữ Vương của Foyer de Charité và quý ân nhân xa gần đã quảng đại, đoàn kết cùng chung sức lực và tiền của. Nhờ vậy, nhà tĩnh tâm được xây dựng khang trang và ngày càng hoàn thiện để phục vụ dân Chúa theo sứ vụ. Nhờ đó, chúng tôi tổ chức Các cuộc tĩnh tâm và ưu tiên Các cuộc tĩnh tâm căn bản, đây là nét đặc trưng của sứ mệnh mà chính Chúa Giêsu muốn Cộng đoàn Foyer De Charité khắp thế giới thi hành.

KHU NHÀ TĨNH TÂM

“Tất cả đều là hồng ân”

TUẦN PHÒNG CĂN BẢN

Ngôi nhà tiếp đón tinh tâm cho dân Chúa là dấu chỉ tình yêu thương của Thiên Chúa đối với dân Ngài nói chung và Cộng đoàn Foyer de Charité Phú Dòng nói riêng. Với ân sủng của Thiên Chúa, kể từ bây giờ, chúng tôi đã thực hiện một sứ mệnh phù hợp với đặc thù của linh đạo Foyer trong lòng Giáo hội địa phương, và Các tuần tĩnh tâm đang bắt đầu mở ra. Cộng đoàn thường xuyên đón tiếp mọi thành phần dân Chúa về tinh tâm gặp gỡ Chúa qua nhiều hình thức, bao gồm: giáo sĩ, tu sĩ, hội, nhóm, lớp, Các lớp đào tạo tông đồ giáo dân, sinh viên, giới trẻ... Nhưng, chúng tôi luôn ưu tiên tổ chức Các tuần tĩnh tâm căn bản để giúp dân Chúa kín mức nguồn nuôi dưỡng tinh thần từ sự thinh lặng của ân sủng trong 5 ngày trọn. Vấn đề này ngay từ lúc thành lập Công Trình chính Cha Finet đã do dự.

CÁC THẦY CHỦNG VIỆN TĨNH TÂM

Cuộc đối thoại giữa Cha Finet và Chị Marthe Robin

Cha Finet: *Tại sao lại là 5 ngày mà không phải là 2 hoặc 3 ngày?*

Marthe Robin trả lời không do dự: *Ba ngày là không đủ cho một cuộc hoán cải, do đó năm ngày là cần thiết.*

Qua những điều này thể hiện rằng: dân Chúa cảm nhận được tình yêu, lòng thương xót của Chúa như một động lực yêu thương để sống theo Tin Mừng. Mỗi năm, Cộng đoàn chào đón hàng ngàn người từ khắp mọi miền đất nước đến để tĩnh tâm và học hỏi đức tin bằng nhiều Cách. Có thể kể đến như: Giáo sĩ, tu sĩ, giáo dân, Các hội đoàn, nhóm, giáo dân hoạt động tông đồ, sinh viên, giới trẻ và đôi khi là nhóm sinh viên nước ngoài, Các khóa tĩnh tâm cuối tuần nhưng chúng tôi luôn ưu tiên cho Các khóa tĩnh tâm căn bản của đức tin Kitô giáo.

Qua sự tiếp đón phong phú của Cộng đoàn, Các thành viên luôn được chứng kiến những ân sủng đặc biệt mà Chúa Thánh Thần tác động trên Các tâm hồn một Cách cụ thể và kỳ diệu, khi họ trở về với cuộc sống, họ đã trở thành những người tông đồ nhiệt thành với môi trường sống.

Ngoài sứ vụ tiếp đón Các buổi tĩnh tâm hay tổ chức Các tuần tĩnh tâm căn bản, Các thành viên trong Cộng đoàn còn thực hiện Các hoạt động mục vụ ngoài giáo xứ như: phục vụ Bàn Thánh, dạy giáo lý, thăm viếng và trao Mình Thánh Chúa Kitô cho người bệnh trong giáo xứ hàng tuần.

Trên đây là những nét chính về lịch sử hình thành và phát triển của Foyer de Charité Phú Dòng. Hy vọng rằng những trang sử này sẽ tiếp tục được ghi lại trong Các thế hệ mai sau. Đây không phải là công sức riêng của con người, nhưng là một dấu ấn nhỏ để mọi người thấy được tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa, và đặc biệt qua Công Trình này, là Công Trình của Thiên Chúa nơi Trần gian.